

Sygn. akt IV U 754/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2019 r. w S.

odwołania M. R.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 11 września 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. R.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję w części III w ten sposób, że przyznaje M. R. prawo do części uzupełniającej emerytury.

Sygn. akt IV U 754/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 września 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał M. R. prawo do emerytury rolniczej, jednocześnie organ rentowy zawiesił ubezpieczonej wypłatę części uzupełniającej świadczenia z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

Od w/w decyzji odwołanie złożyła ubezpieczona M. R. wnosząc o jej zmianę w części dotyczącej zawieszenia części uzupełniającej emerytury. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała, że umową dzierżawy z dnia 13 stycznia 2014r. przekazała dzierżawcy przypadającą jej część działki rolnej, stanowiącej współwłasność z bratową D. S.. Ubezpieczona wyjaśniła, że zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej, a bratowa D. S. jest osobą dla niej nieprzychylną. Do odwołania ubezpieczona załączyła orzeczenie o stopniu niepełnosprawności córki.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wnosił o jego oddalenie wskazując, że ubezpieczona wydzierżawiając przypadający jej udział - 1/2 z 2,52 ha, w gospodarstwie rolnym, uczyniła to bez zgodny drugiej współwłaścicielki gospodarstwa. Ponadto, organ rentowy powołał się na treść art. 199 kc, który to przepis nakazuje, aby rozporządzać rzeczą wspólną należy uzyskać zgodę współwłaściciela.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona M. R., w dniu 4 września 2018r. wystąpiła do Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o przyznanie jej prawa do emerytury rolniczej. Do wniosku ubezpieczona dołączyła m.in. umowę dzierżawy z dnia 13 stycznia 2014r. zawartą z P. N.. Na mocy tej umowy ubezpieczona wydzierżawiła grunt rolny o powierzchni $\frac{1}{2}$ z 2,52 ha na okres 10 lat. Na zawarcie przedmiotowej umowy ubezpieczona nie uzyskała zgody drugiego współwłaściciela nieruchomości, tj. D. S..

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, którą przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury rolniczej od dnia 1 września 2018r. (k.36-37 a.e.). Organ rentowy ustalił wysokość części składkowej emerytury na kwotę 332,74 zł oraz kwotę części uzupełniającej emerytury na kwotę 798,75 zł. Jednocześnie organ rentowy zawiesił w 100% wypłatę części uzupełniającej emerytury stwierdzając, że ubezpieczona nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej.

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, że M. R. zamieszkuje wraz z niepełnosprawną w stopniu znacznym córką A., we wsi W.. Córka ubezpieczonej uprawniona jest do renty socjalnej. Grunt rolny o powierzchni 2,52 ha jest współwłasnością w częściach równych ubezpieczonej oraz bratowej D. S.. Grunt ten stanowi jedną działkę rolną, jednakże współwłaścicielki w sposób nieformalny wytyczyły granice (zeznania świadka A. W. (1) k.16 a.s. oraz zeznania ubezpieczonej k.15 a.s.,). Część gruntu rolnego, która była przypisana ubezpieczonej nie była użytkowana od ok. 10 lat. Grunt ten jest porośnięty samosiejką oraz trawą. W 2014r. ubezpieczona wydzierżawiła przypadającą jej część gruntu rolnego. Dzierżawca nie użytkował tego gruntu, gdyż nie pozwalał mu na to brat ubezpieczonej. Dopiero po śmierci brata, tj. od 2018r. M. R. udostępnia działkę rolną innemu rolnikowi, tj. A. W. (1). Ubezpieczona od lat utrzymuje się z zasiłków wypłacanych przez (...). Budynki gospodarcze, których ubezpieczona jest właścicielką są zaniedbane. Ubezpieczona nie hoduje zwierząt, jak również nie posiada maszyn rolniczych (zeznania sołtysa K. K. k.22 a.s.). Druga część gruntu przypadająca D. S. jest uprawiana przez dzierżawcę J. C. (zeznania ubezpieczonej k.15v a.s.). D. S. na stałe zamieszkuje w S. i jak zeznała, działalność rolnicza na części gruntu należącej do M. R. nie była od lat prowadzona (zeznania D. S. k.21v a.s.).

W ocenie Sadu Okręgowego, roszczenie ubezpieczonej o przyznanie jej prawa do części uzupełniającej emerytury rolniczej jest zasadne. Bezsporne jest, iż M. R. wydzierżawiła przypadający jej udział w działce rolnej w 2014r. bez zgody współwłaściciela i umowa ta jest wadliwa w świetle art. 199 kc. Podkreślić należy, iż istotą w zakresie uprawnień do wypłaty części uzupełniającej świadczenia jest to, czy rolnik faktycznie prowadzi działalność rolniczą na gruncie rolnym będącym jego własnością bądź znajdującym się w użytkowaniu. Wprawdzie przepis art. 28 ust. 1i 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. (t.j.: Dz. U. z 2017r. poz.2336) stanowi, że zawieszenie wypłaty świadczenia w części uzupełniającej podlega zawieszeniu jeżeli emeryt nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Na świadczeniobiorcy spoczywa ciężar wykazania, że nie prowadzi on działalności rolniczej na gruncie rolnym, którego jest właścicielem bądź posiadaczem.

Zdaniem Sadu ubezpieczona wykazała, iż w okresie od kiedy nabyła prawo do emerytury rolniczej nie prowadziła działalności rolniczej. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej oraz świadków A. W. (1), K. K., D. S., z których wynika, iż ubezpieczona od lat nie prowadzi działalności rolniczej na gruncie którego jest współwłaścicielką. Zeznania tych osób są spójne i wzajemnie się uzupełniają.

W ocenie Sądu o tym, czy dana osoba prowadzi działalność rolniczą decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą - pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389). Tymczasem jak wynika z ustaleń Sądu opartych o obiektywne dowody z dokumentów oraz spójne zeznania świadków ubezpieczona nie prowadzi działalności rolniczej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. R. przysługuje od 1 września 2018r., prawo do emerytury rolniczej w pełnej wysokości.